

Sestra Hermana, SMVS: Na začiatku je rehoľné povolanie príjemné,
ako aj všetko iné

Cirkev dnes slávi sviatok Obetovania Pána, ktorý je spojený s Dňom zasväteného života. Pri tejto príležitosti TK KBS urobila viacero rozhovorov s rehoľníkmi. Na otázky odpovedá sestra Hermana z Kongregácie Milosrdných sestier svätého Vincenta – Satmárok.

Ako vyzerala vaša cesta za povolaním na začiatku? Neisto ste prešlapovali, sebavedome kráčali, alebo priamo bežali?

Poviem pravdu. Rehoľný život aj na začiatku, aj teraz po takmer 25 rokoch je pre mňa cestou hľadania odpovedí. Ako odpovedám v Božom duchu na konkrétnu situáciu. Spoločenstvo, spiritualita mojej kongregácie, pravidelnosť modlitby je pre mňa niekedy brzdou, inokedy veľkou pomocou v odpovedi na otázku: čo odo mňa v tejto dobe, v tejto situácii, v tejto škole, v stretnutí s týmto človekom, očakáva Boh?

Je odpoveď na Božie pozvanie jednoduchá?

Odpoveď je vždy jednoduchá. Je to na 50% áno, alebo na 50% nie. Treba sa rozhodnúť. Zbytočne nevymýšľať. Keď áno, tak to treba povedať aj so všetkými dôsledkami. Tak ako v manželstve. Keď poviem áno svojmu partnerovi, stanem sa výlučne zodpovedným za človeka po svojom boku so všetkým, čo príde.

Je to podobné, ako keď sa človek zamiluje?

Asi áno. Aj keď u mňa práve city nehrali veľkú úlohu. Ale je to veľká paralela s manželstvom.

Stojí za vašim povolaním človek, ktorý vám udal vaše životné smerovanie?

U mňa to nebol jeden konkrétny človek, ale bolo to obdobie asi dvoch rokov, kedy ľudia a mnohé udalosti ovplyvnili moje rozhodnutie.

Je človek povolaný stať sa rehoľníkom už od narodenia, alebo sa ním stáva postupne?

Stať sa rehoľníkom je niečo podobné ako so sviatosťou birmovania. Síce dostaneme dary Ducha Svätého, ale ich dozrievanie prichádza postupne. Tak je to aj s rehoľným životom. Máte na sebe habit, žijete v spoločenstve, ale dozrievate postupne – deň za dňom.

Potrebuje človek nejaký zvláštny zmysel, aby počul Božie volanie?

To je veľmi ťažká otázka. Každý to má nejako inak. Nieкто cez modlitbu, nieкто cez duchovného vodcu, nieкто cez udalosti. Boh volá každý deň. A nielen nás, rehoľníkov.

Kolko vám trvalo, kým ste povedali Bohu svoje áno?

Mne to trvalo takmer deväť rokov. Od vstupu do kongregácie až po večné sľuby. Vždy som si

Sestra Hermana, SMVS: Na začiatku je rehoľné povolanie príjemné,
ako aj všetko iné

kládla otázku, či som tu správne, či chcem zomrieť po boku práve s tými ľuďmi. Po večných sľuboch sa toto rozplynulo.

Aká je cesta budúceho rehoľníka? Čo ho čaká na začiatku?

Asi záleží od danej kongregácie ako vyzerá ten život na začiatku. A prijať to začlenenie práve v tej konkrétnej spoločnosti je možno to pravé rozhodnutie. Lebo všetci máme postulát, kandidatúru, noviciát, ... Ale tá konkrétna formácia s identifikáciou sa práve so svojou spoločnosťou, keď sa nepozeráte, že benediktíni majú to a saleziánky to, to je konkrétne prijatie svojej spoločnosti. Čiže právne je to postulát, kandidatúra, noviciát, juniorát. Ale to konkrétne sa určuje zvyklosťami spoločnosti, hľadaním vlastnej angažovanosti v spoločnosti, pracovným zaradením. A na začiatku je to vždy príjemné. Ako vo všetkom.

The post [Sestra Hermana, SMVS: Na začiatku je rehoľné povolanie príjemné, ako aj všetko iné](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)